

Per què falsifiquen la Història?

written by Pau Miserachs | 23 de febrer de 2020

Els historiadors moderns interpreten la història més que estudiar-la i investigar la veritat dels fets que han anat construint societats i pensament. El resultat ha sigut un canvi de visió si comparem Polibi i el Pare Mariana amb molts celebrats historiadors actuals.

Una de les qüestions que sempre han quedat penjades a l'hora d'analitzar la realitat que l'envolta és el nacionalisme espanyol. Aquest nacionalisme és present a la Constitució de 1978 igual que a les lleis fonamentals del Moviment Nacional franquista.

El nacionalisme espanyol és silenciós intel·lectualment. No es declara com a tal però influeix amb la idea de pàtria única que prediquen les dretes espanyoles ensems que la ultradreta que avui ha fet seva la bandera espanyola unida a la del partit feixista Falange Española.

Catalunya ha tingut estructures d'estat abans de ser absorbida per la Corona de Castella que representava Felip V. Negar-ho significa falsificar la història, doncs no s'entén que segueixin dient a la capital d'Espanya que Catalunya no ha sigut mai una nació.

El que sí que és més real és que l'Estat castellà, i actualment l'espanyol, ha sigut deslleial amb Catalunya trencant els acords de la Transició, reduint l'autonomia catalana i dificultant el desenvolupament internacional de Catalunya.

El regne d'Espanya mai ha confiat en Catalunya. Sempre ha estat en contra de tota possibilitat d'autogovern que s'ha considerat rebel·lió.

Ara a Catalunya busquem nous recorreguts. El diàleg amb l'Estat ha de servir per fixar acords, no perquè el centralisme guanyi temps.

La història es pot veure amb molts filtres en funció dels interessos de govern. Però el que no es pot amagar és que els fets són invariables i defineixen la realitat del que sempre ha succeït.

El que és inacceptable és que uns quants pensin que el millor és amagar les veritats històriques o servir-se de la por per imposar una altra realitat. S'ha falsificat la història des del moment que la veritat s'ha amagat perquè no convenia que el poble fos depositari d'aquesta veritat.

Canviar el relat ha sigut sempre un dels objectius del règim que va ser la base per l'evolució de la democràcia actual. Al poder conservador ha convingut sempre fer la història a mida, de manera que la ciutadania no pensi coses estranyes ni s'aventuri a investigar la realitat.

Les fosses col·lectives, els documentals del que va passar realment durant el segle XX, els testimonis dels supervivents del terror nazi, la corrupció i els abusos del feixisme a l'Estat espanyol, són el mirall d'una societat intolerant que ha justificat tots els abusos i la destrucció de cultures autòctones en nom de la sagrada unitat de la pàtria.

Els historiadors del règim franquista no han justificat mai el perquè van falsificar la història. Tampoc els intel·lectuals posats al servei de la dreta conservadora i àdhuc reaccionària espanyola. Però sí que sabem que tenien autèntica por de la llibertat que acabaria amb els seus privilegis.